

HARAĀ ITEL A HARAĀ ENĀ•

StĀ™eda, 14 leden 2009

MilĀ; Kudlanko a kudlĀ;Āˆata, mĀ;im "big problem". Ke konci roku jsem nastoupila do svĀ©ho zamĀ›stnĀ;nĀ- snĀˆ. Je mi 26, mĀ;im VĀ a koneĀ•nĀˆ mi vĀ;echny ty roky uĀ•enĀ- najednou jsou k Ā•emu. JenĀ¾e - ve velkĀ© firmĀ›, ve kterĀ© pracuji, je mĀ;im Ā;Ā©fĀˆ, a jeden z nich, podotĀ½kĀ;im, Ā¾e nepracuji pĀ™Ā-mo v jeho odboru, mi zaĀ•al dĀ;vat dost najevo, Ā¾e by "nebyl pĀ™Ā-mo v jeho odboru".

Vzhledem k tomu, Ā¾e je to muĀ¾ cca o 22 let starĀ;Ā- neĀ¾ jĀ;, Ā¾enatĀ½ otec od rodiny a i kdybych - jako Ā¾e ne - to vĀ;echno pĀ™ehlĀ-dla, tak rozhodnĀ› nenĀ- mĀ; j typ. A k tomu mĀ; povĀ›st neĀ°navnĀ©ho holkaĀ™e. Ale - je na tom finanĀ-dobĀ™e, takĀ¾e svou rodinu mĀ-Ā¾e zaopatĀ™it tak, Ā¾e asi nikomu doma nevadĀ-, kdyĀ¾ tam moc nenĀ-. A taky mĀ-Ā¾e. Je velmi sebevĀ›domĀ½ a co vĀ-m, tak i dost ve svĀ©m jednĀ;nĀ- patĀ™iĀ•nĀˆ tvrdĀ½. Taky asi jinak by se na takovou pozici mĀ;, nedostal, Ā¾e. TakĀ¾e by se mi mohl i pĀ›knĀ› mstĀ-t... Co jsem se zatĀ-m dozvĀ›dĀ›la od jednĀ© spolupracovnice, nĀ-m "potykalo" ve firmĀ› pĀ;ir Ā¾enskĀ½ch... PoslednĀ- dobou vĀ-Āi mnĀ› dost pĀ™itvrdil. StraĀ;nĀ› se bojĀ-m, co by se stalo, kdyby jak se Ā™Ā-kĀ; doĀ;ilo k lĀ;imĀ;nĀ- chleba a jĀ; Ā™ekla NE. Mj. nedovedu si ale pĀ™edstavit, Ā¾e bych Ā™ekla nĀ›co, jsem se prĀ;vĀ› dozvĀ›dĀ›la, tak na sluĀ¾ebku do zahraniĀ•Ā-, kam jsem se tak moc tĀ›Ā;ila, mĀ; jet i on.... Lidi, poraĀ•te mi, dĀ›lat? Kdybych nĀ›co nĀ›komu Ā™ekla, tak poletĀ-m jĀ;. A on si dĀ;ivĀ; velice pozor, aby byl nĀ›jakĀ½ svĀ›dek. Tedy budou (ti, co by to Ā™eĀ;ili) hlavnĀ› jemu, nebo ne vĀ›Ā™it, ale prostĀ› podpoĀ™Ā- jeho. SamozĀ™ejmĀ›, Ā¾e bych se z tĀ© cesty vyvlĀ©ci - ale zaprvĀ© jsem se na nĀ›co podobnĀ©ho tĀ›Ā;ila, pak taky koneĀ•nĀˆ mohu nĀ›co ukĀ;zat, co umĀ-m, a i kdyby, pĀ™eci nemohu dĀ›lat stĀ;le? VĀˆbec nevĀ-m, jak se z toho dostat. VĀ›Ā™te mi, nervy mi pĀ›knĀ› teĀ•ou. Tak - poradĀ-te